

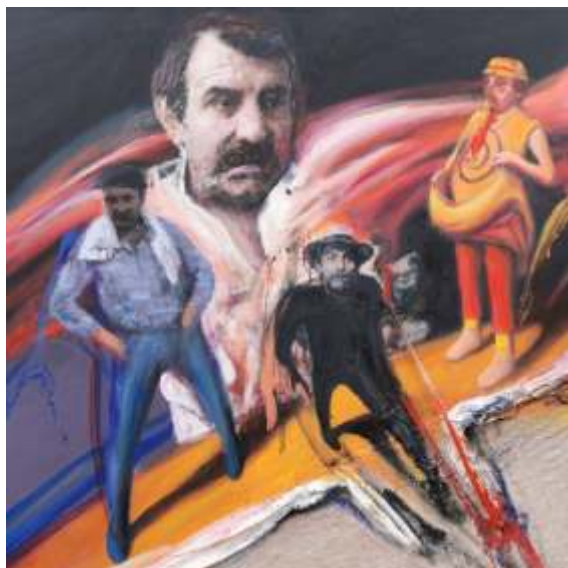
Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

Билтен

8.

- Најбољи глумац 28. Зоранових дана Раде Шербеџија
- Најбоља представа по избору публике „Сјећаш ли се Доли Бел“
- Награда „Крстомир Миловановић“ припала представи „Ко се боји Вирџиније Вулф“
- Најбоља представа 2. Фестивала малих позоришних форми „Кројцерова соната“ у извођењу Влада Керовића

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“
З.Радмиловић

РАДЕ ШЕРБЕЦИЈА ДОБИТНИК НАГРАДЕ ЗА НАЈБОЉЕ ГЛУМАЧКО ОСТВАРЕЊЕ НА 28. ФЕСТИВАЛУ „ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Жири 28. Фестивала „Дани Зорана Радмиловића“ у саставу: Небојша Брадић, председник, Душко Љуштина, члан и Др Мирослав Радоњић, члан, донео је одлуку да Награду за најбоље глумачко остварење на Фестивалу додели Радету Шербецији за улогу Џорџа у представи „Ко се боји Вирџиније Вулф“ по тексту Едварда Олбија у режији Ленке Удовички и продукцији Казалишта „Ulysses“, Загреб и Београдског драмског позоришта.

Виртоузна и суптилна, прочишћена до суштине, глумачка игра Радета Шербеције дубоко промишља друштво и свет у коме живимо и умиремо.

НАГРАДА ЗА ВИЗУЕЛНИ ИДЕНТИТЕТ „КРСТОМИР МИЛОВАНОВИЋ“

Жири у истом саставу деонео је одлуку да Награду за визуелни идентитет додели представи „Ко се боји Вирџиније Вулф“ Казалишта „Ulysses“ и Београдског драмског позоришта.

Сценографија Стефано Катунара и костими Бјанке Аџић Урсулов пружили су прави уметнички доживљај, дали прецизну атмосферу за одличну представу „Ко се боји Вирџиније Вулф“.

НАГРАДУ ПУБЛИКЕ, ПРОСЕЧНОМ ОЦЕНОМ 9,54 ДОБИЛА ЈЕ ПРЕДСТАВА „СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ“ АБДУЛАХА СИДРАНА У РЕЖИЈИ КОКАНА МЛАДЕНОВИЋА, У ИЗВОЂЕЊУ АНСАМЛА КАМЕРНОГ ТЕАТРА 55 ИЗ САРАЈЕВА.

28. „Дани Зорана Радмиловића“

Гласови публике

„СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ“	Камерни театар 55, Сарајево	9,54
„ДОК НАС СМРТ НЕ РАЗДВОЈИ“	Радионица интеграције, Београд	9,27
„КО СЕ БОЈИ ВИРЏИНИЈЕ ВУЛФ“	Казалиште Ulysses, Загреб и Београдско драмско позориште	9,25
„ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ“	Атеље 212, Београд	9,17
„ОСАМА-КАСАБА У ЊУЈОРКУ“	Звездара театар, Београд	9,02
„ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА“	Народно позориште Републике Српске, Бањалука	8,78

Зоранови дани - једна од најважнијих позоришних манифестација у Србији

Током фестивала сам имао веома живе контакте са колегама у земљи и иностранству. Једна од порука била је од нашег уваженог сценографа Миодрага Табачког:

„Зорана, слава му и лака му црна земља, има због фестивала сада више у медијима него док је био жив.“

Можда је и то једна од важних оцена овогодишњег фестивала, али оно што је по мом мишљењу много важније то је репутација коју са „Данима Зорана Радмиловића“ град Зајечар и читав овај део Србије стиче већ годинама. Узлазна путања фестивала, репертоар који изазива велику и неподељену пажњу публике, критике и шире јавности указује на то да је овај фестивал израстао у једну од најважнијих позоришних манифестација у земљи. С једне стране ово јесте Слава глумцу, и ово јесте права глумачка Гозба, укључујући све оно што Гозба подразумева: празник на сцени, догађаји који прате позоришне представе и атмосфера фестивала. То је нешто што чини овај фестивал посебним и због тога је лепо прихваћен и од позоришних кућа и истакнутих позоришних уметника.

Важно је да овај фестивал поставља и битна питања о нама данас и овде. Утолико постаје и Гозба у оном Платоновом смислу, који критички говори о појавама, проблемима нашег друштва, популизму, питањима родне равноправности, питањима друштвено-политичког статуса, предрасудама које постоје у овим нашим малим земљама које култура поново интегрише. Фестивал у том смислу поставља дијагнозу времена и дијагнозу појединаца. Он је провокативан на начин да иде и *ad hominem*, што је за уметност сасвим на месту, али због те димензије чини ми се да он добија још шири значај. Сем оквира који чине добре представе, квалитетне глумачке улоге „Дани Зорана Радмиловића“ из године у годину добијају и ту важну критичку димензију коју позоришна уметност има и која се лепо развија под овом фестивалском капом.

Небојша Брадић, председник Стручног жирија

Образложење Стручног жирија 2. Фестивала малих позоришних форми

Стручни жири 2. Фестивала малих позоришних форми који је радио у саставу: председник жирија Иван Бекјарев, филмски и позоришни глумац и чланови Спасоје Ж. Миловановић, директор Народног позоришта Ниш и Ненад Новаковић, директор Народног позоришта Републике Српске, једногласно је донео одлуку да за најбољу представу прогласи „Кројцерову сонату“ у извођењу Владе Керовића за интензитет емоција и ванредних контраста расположења у тумачењу једног од најзначајнијих ликова светске књижевности. Владо Керовић је својом интерпретацијом мрачног, дискусабилног и контроверзног Позднешева учинио да се позориште у пуном свом сјају представи као најзначајнија уметност.

Иван Бекјарев, председник Уметничког савета 28.Фестивала „Дани Зорана Радмиловића“ и председник Жирија 2. Фестивала малих позоришних форми

Дом културе у Котлујевцу и ове године био је место одржавања међународног Фестивала малих позоришних форми током кога је изведено седам представа из Србије, Босне и Херцеговине, Хрватске, Републике Српске и Румуније. О најбољој представи Фестивала малих позоришних форми одлучивао је стручни жири који су чинили филмски и позоришни глумац Иван Бекјарев, председник и чланови директор Народног позоришта Ниш Спасоје Ж. Миловановић и директор Народног позоришта Републике Српске Ненад Новаковић. Одговор да ли је начињен квалитативни помак у односу на прошлогодишњи, први Фестивал малих позоришних форми затражили смо од председника стручног жирија, Ивана Бекјарева.

„Заиста је очигледан велики помак у односу на прошлу годину. И ту не мислим само на Фестивал малих форми, него и на главни фестивалски програм. Не зна се где су представе боље и мислим да смо имали феноменалне представе у оба фестивалска програма. – каже за фестивалски Билтен Иван Бекјарев.

Констатовали сте да је зајечарска публика негована публика, публика која разуме позориште и то је разумљиво с обзиром на безмало тродеценијско трајање „Дана Зорана Радмиловића“. Фестивал малих форми је новина, па како публика у Зајечару доживљава мале форме односно монодраме?

„Веома сам задовољан како публика реагује на мале форме и апсолутно сам сигуран да ће мале форме имати свој дуги век. Наравно, сада је тек други фестивал, али сам сигуран да ће постати традиционалан. То ми је и жеља и зато сам прихватио позив да овде радим. Имам искуство са земунским фестивалом монодраме и пантомиме који сам радио 16 година и циљ ми је да надмашим тај свој мандат“, каже Бекјарев.

Да ли то значи да ћемо идуће године имати добру селекцију и гледати још боље представе?

„То је сасвим сигурно јер тако буде увек. Из године у годину представе су све квалитетније, и за учешће ће се пријављивати све квалитетнији ансамбли односно мали тетари. Кад се прочујемо, биће још квалитетнијих представа, а већ сада се зна за овај фестивал. Мирослав Беловић је једном приликом рекао да је монодрама тетар на две ноге и то јесте тако. Али на жалост те мале форме нико не награђује и не позива на фестивале, јер селектори избегавају да их позивају јер нема пуно глумаца на сцени. Мислим да ће фестивал малих форми омогућити да публика види те велике креације сјајних глумаца и да ћемо овде неке неправде исправити.“

На Зорановим данима одиграна последња такмичарска представа

Зоранов брк додељен Андрији Кузмановићу

Последња такмичарска представа овогодишњих Дана Зорана Радмиловића била је „Осама– касаба у Њујорку“ Звездаре театра, прича о генерацији која је безбрижно одрастање у Југославији заменила ратом и емиграцијом. Екипа младих глумаца предвођена Андријом Кузмановићем, донела је енергију на сцену и у потпуности оправдала ризичну поделу без великих звезда редитеља Дарка Бајића. Уосталом то потврђују и досадашње награде које је „Осама – касаба у Њујорку“ до сада добила. Андрија Кузмановић, који је био изванредан, већ је добио награду за најбољу главну мушку улогу у сезони 2017/2018, Belgrade Edt Culture блог, Гран при за најбољу мушку улогу на 35. Сусретима позоришта/казалишта Босне и Херцеговине 2018. У Брчком, најбољи је глумац 14. Међународног фестивала позоришта „Златна вила“ у Приједору ове године. Овим наградама додао је и Зоранов брк, за глумца вечери на 28. Данима Зорана Радмиловића.

„Имам једну теорију да је омиљени глумац онај кога би волео највише да загрлиш био жив или више није међу нама. А то је овај човек чију сам награду вечерас добио. Вероватно још увек нисам свестан колико сам срећан због

представе и због свега, али је ово дефинитивно нешто што ми много значи у животу“, казао је по добијању свог првог Зорановог брка Андрија Кузмановић.

О улози коју је остварио у представи „Осама – касаба у Њујорку“ Кузмановић каже:

„Већ неко време могу да играм само ствари које волим. Мислим да су људи код нас у земљи Србији, поготово млађи глумци, ја сам то до скоро био, принуђени да некад раде због тога да би их и даље звали или да би зарадили неке паре. Знамо колико се зарађује овде код нас, ми нисмо холивудски глумци ни европска А лига, али по квалитету смо све то, сигуран сам. И мислим да немају

неки луксуз да играју само оно што воле. Ја сам напунио 35 година и себи могу да дозволим тако нешто. И ово је дефинитивно једна од улога у којој уживам и колико год био уморан и долазио са снимања или неке друге представе овој се увек радујемо као да играм први пут“, рекао је Андрија Кузмановић.

Дон Жуан из Леушића

Претпоследње вечери 2. Фестивала малих позоришних форми у Центру за културу у Котлујевцу изведена је монодрама „Дон Жуан из Леушића“, Српске сцене позоришта „Мерлин“ из Темишвара. Аутор текста је Борисав Атанасковић, а режију и сценску поставку потписује Мадалина Петре Гитеску. Игра Марко Аџић.

Комад говори о наизглед великом љубавнику Рајку Ричевићу и његовом бурном животу протраћеном са 13 жена, али га и даље мучи сета за великом љубављу. Свака од њих оставља дубок траг на његовој кожи и срцу, али ниједна као прва жена, Перуника, због које упорно и изнова прави све те љубавне промашаје. Рајко, човек из народа, на себи својствен начин носи сећања на сваку од својих жена и упорно тражи одговоре и оправдања за поступке и погрешне одлуке, садржај је монодраме коју је публика одлично прихватила.

Према речима глумца Марка Аџића, он је 2005. године дошао до текста Борисава Атанасковића „Дон Жуан из Леушића“ који је био написан као радио драма и одрадио је комад као своју дипломску представу. Вратио се овом комаду после десетак година, а вечерас је изведена премијера ове монодраме у Србији.

Секси рубље

У оквиру пратећег програма 28. Фестивала „Дани Зорана Радмиловића“ у зајечарском театру одиграна је представа „Секси рубље“ Казалиште Вировитица, по тексту Мишела Римла у режији Лее Анастасије Флегер. Играју: Власта и Игор Голуб. Публика је одлично прихватила ову драму канадске ауторке.

У питању је добро скројен комад на жанровском размеђу комедије и драме; написан је да забави, али и омогући емоционалну идентификацију с главним ликовима, супружницима у педесетим годинама живота, родитељима троје деце, пољуљаног самопоуздања у своје животне изборе и одлуке, носталгичнима, можда и помало пораженима. Иза наизглед тривијалне сексуалне фрустрације и врцкавих свађица, скривају се дубока тескоба, туга због минулог времена, незадовољство рутином посла и породичних одговорности, страх од смрти.

У част награђених вечерас одигране две представе

„Бродоломке“ Казалишта Морузгва из Загреба у сали позоришта и „Код куће/Кабул“ Народног позоришта из Београда, на малој сцени у Котлујевцу, и одушевиле зајечарску публику.

Бродоломке су ауторски пројекат према идеји Ане Марас Хармандер. Према њеним речима то је дирљива и трагикомична прича о четири жене заробљене на једном месту. Иако различитих животних прича, судбина их повезује на најнеобичнији начин. Стварају се нови животни обрасци кроз учење о себи, док их све повезује зависност. Зависност као одговор на живот, као последица пута који су одабрале. Невјеројатне трансформације, глумачко ауторство и вештина, плес и пјесма, духовитост и непосредност, једноставност и комплексност сваког од глумаца понаособ, најбољи су примери врхунске уметности, у коју се гледалац једноставно мора заљубити. Ову представу режирао је Крешимир Доленчић, а играју: Дариа Лоренци Флац, Сања Милардовић, Еција Ојданић, Анита Матић, Лука Петрушић и Ана Марас Хармандер.

"Код куће/Кабул", по тексту Тонија Кушнера, у режији Жељка Ђукића је представа београдског Народног позоришта. То је комад о животу под терором талибана и улози Запада у стварању истог, а написан је пре него што је Ал Каида извршила напад у Њујорку.

"У Кушнеровим комадима преовладава утисак да је свет један, да границе не постоје, да оно што се догађа у сну утиче на стварност", написао је поводом представе Жељко Ђукић, редитељ.

Душанка Глид Стојановић је за ову улогу добила престижну награду "Милош Жутић" за најбоље глумачко остварење у професионалним позориштима (сезона 2009/2010.), а са овом монодрамом наступала је у Чикагу, Вашингтону, на европским сценама и у региону. Од ауторске агенције Тонија Кушнера, као изузетна уметница, добила је ексклузивно право извођења његовог текста и дела, без ограничења.

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

ГРАД ЗАЈЕЧАР

Република Србија
Министарство културе и информисања

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

UniCredit Bank

BANCA INTESA

Raiffeisen
BANK

RAMONDA

MOUNTAIN HOTEL & SPA

Народно позориште Тимочке Крајине -
Центар за културу

„Зоран Радмиловић” Зајечар

019/ 425 426

pozoristezajecar@gmail.com

Тимочке буне 16, 19000 Зајечар

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић” Зајечар; За издавача: Владимир Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Јелена Бујдић Кречковић, новинар; Лидија Џунов, новинар; Татјана Галић Зетовић, фотограф; Сања Митић Јеленковић, лектор и коректор; Мирослав Каменковић, сарадник; Јелена Цигановић, сарадник; Никола Дробњаковић, техничка припрема; Штампa: У.Р. за дизајн и штампу „Simple” Зајечар